

GEZIN AAN TAFEL

wij vouwen onze handen
en sluiten onze ogen
terwijl de vader bidt
kijk ik de tafel rond

in deze wetenschap
houd ik mijn mond:
dat ik mezelf verraad
als ik iemand verloochen

ZUS HET IS ZO

zus het is zo dat wij
samen zijn geweest
dat wij op de bank
in de auto door de nacht
zogenaamd sliepen

dat wij als het regende
riddertje en jonkvrouw
speelden dat wij als
het sneeuwde keken
in de hemel en treurden
om de groene plekken
in het gras als
het paleis van sneeuw
eenmaal gebouwd was

[12]

VADER EN ZOON

een zoon ontziet zijn vader
boven aan de berg verzint hij
steken in de zij en korte adem

een vader ontziet zijn zoon
boven aan de berg verzint hij
korte adem en steken in de zij

hij denkt: toen ik zo oud was
als hij